

wspólne gospodarstwo domowe, wówczas dla określenia rozmiaru upraw uzasadniającego powstanie obowiązku podatkowego traktuje się je łącznie, bez względu na to, czyją są własnością lub współwłasnością, i bez względu na miejsce prowadzenia upraw. W tym przypadku ustalenia zobowiązania podatkowego z tytułu podatku wyrównawczego dokonuje się łącznie na imię wszystkich osób, których uprawy stanowią całość gospodarczą, albo na imię małżonków, krewnych lub powinowatych, prowadzących wspólne gospodarstwo domowe.

4. W razie rozpoczęcia lub zaprzestania na stałe prowadzenia upraw warzyw lub kwiatów pod szkłem, ustalenia zobowiązania podatkowego z tytułu podatku wyrównawczego dokonuje się proporcjonalnie za tyle miesięcy, przez ile uprawy te były prowadzone.
5. Jeżeli w ciągu roku podatkowego nastąpiła zmiana osoby prowadzącej uprawy, obowiązek podatkowy obejmuje pełny rok podatkowy, a ustalenia zobowiązania podatkowego z tytułu podatku wyrównawczego dokonuje się na imię tej osoby, która prowadziła uprawy w okresie zbiorów. Jeżeli w okresie zbiorów uprawy prowadziły dwie lub więcej osób, ustalenia zobowiązania podatkowego z tytułu podatku wyrównawczego dokonuje się na imię wszystkich tych osób. Osoby te odpowiadają za podatek solidarnie.

Art. 12b. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia wyłączyć spod opodatkowania niektóre uprawy wymienione w art. 12a ust. 1 lub część powierzchni tych upraw, jeżeli przemawiają za tym ważne względy gospodarcze i społeczne.

Art. 12c. Wojewódzka rada narodowa (rada narodowa miasta wyłączonego z województwa) może — w zależności od miejscowych warunków i opłacalności upraw — podjąć uchwałę o zwolnieniu od podatku wyrównawczego, przypadającego od wszystkich lub niektórych upraw, na czas określony lub nieokreślony, w całym województwie (mieście wyłączonym z województwa) albo na niektórych jego obszarach.

Art. 12d. 1. Wysokość stawek podatku wyrównawczego od osób, o których mowa w art. 12a, określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia

w granicach do 60% dochodu przeciętnie osiąganego.

2. Organy finansowe prezydentów powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty, dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw) mogą obniżyć podatek wyrównawczy poszczególnym podatnikom w zależności od przeciętnej jakości gleby w uprawie gruntowej i w sadach, od warunków ekonomicznych, a także w razie nieurodzaju lub innych zdarzeń losowych, nie więcej jednak niż o 25%.

Art. 12e. 1. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady stosowania ulg w podatku wyrównawczym z tytułu kontraktacji oraz z tytułu inwestycji.

2. Minister Finansów określi w drodze rozporządzenia tryb postępowania przy stosowaniu ulg w podatku wyrównawczym z tytułu inwestycji.

Art. 12f. Podatnik podatku wyrównawczego może do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy żądać, aby z tytułu działalności określonej w art. 12a został ustalony podatek wyrównawczy na podstawie przepisów rozdziału 1. W tym przypadku podatnik obowiązany jest założyć i prowadzić księgi handlowe, a dochód z wymienionej działalności ustala się według przepisów o podatku dochodowym, zaś podatek wyrównawczy ustala się według zasad przewidzianych dla osób określonych w art. 1 pkt 1. Jeżeli podatnik osiąga ponadto inne dochody i przychody w rozumieniu art. 1 pkt 1 i 2, łączy się je z dochodami z działalności określonej w art. 12a. Przepis art. 12a ust. 3 stosuje się odpowiednio."

Art. 2. Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 62, poz. 336) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się od roku podatkowego 1969.

Przewodniczący Rady Państwa: *M. Spychalski*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

87

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 14 kwietnia 1969 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie obowiązku zgłaszania niektórych maszyn i urządzeń wytwarzających pole elektromagnetyczne wielkiej częstotliwości.

Na podstawie art. 22 ust. 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności (Dz. U. Nr 8, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Łączności z dnia 20 listopada 1961 r. w sprawie obowiązku zgłaszania niektórych maszyn i urządzeń wytwarzających pole elektromagnetyczne wielkiej częstotliwości (Dz. U. Nr 52, poz. 292) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgłoszenia należy kierować do okręgowego inspektoratu Państwowej Inspekcji Radiowej, właściwego ze względu na miejsce używania maszyny lub urządzenia.”;

- 2) § 4 utrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Organem upoważnionym do wykonywania kon-

troli i wydawania orzeczeń przewidzianych w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności jest Państwowa Inspekcja Radiowa.
2. Orzeczenia, o których mowa w ust. 1, wydają

właściwe terenowo okręgowe inspektoraty Państwowej Inspekcji Radiowej."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: Z. Moskwa

88

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 10 kwietnia 1969 r.

w sprawie zakresu działania i organizacji wojewódzkich komitetów ochrony przyrody.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wojewódzki komitet ochrony przyrody, zwany dalej komitetem, składa się z 12 do 15 osób.

2. W skład komitetu wchodzi: przewodniczący komitetu i jego zastępca, powołani przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego na wniosek Państwowej Rady Ochrony Przyrody, zgłoszony w porozumieniu z prezydium wojewódzkiej rady narodowej, oraz członkowie komitetu:

- 1) powołani przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej spośród:
 - a) osób będących członkami Państwowej Rady Ochrony Przyrody, zamieszkujących na obszarze objętym terytorialnym zakresem działania komitetu,
 - b) przedstawicieli nauki, reprezentujących specjalności dotyczące zagadnień ochrony przyrody,
 - c) przedstawicieli organów administracji państwowej, instytucji i organizacji zainteresowanych w sprawach ochrony przyrody,
- 2) wchodzący w jego skład z urzędu: wojewódzki konserwator przyrody, wojewódzki konserwator zabytków, dyrektor okręgowego zarządu lasów państwowych lub jego zastępca oraz przedstawiciel zarządu okręgu Ligi Ochrony Przyrody.

3. Komitet obejmuje zakresem swego działania obszar województwa i miasta wyłączonego z województwa. Skład komitetu, który zakresem swego działania obejmuje również obszar miasta wyłączonego z województwa, wymaga uzgodnienia z prezydium rady narodowej tego miasta.

§ 2. Okres działania komitetu trwa 5 lat; rozpoczyna się z dniem 1 stycznia i kończy się z dniem 31 grudnia.

§ 3. Organem wykonawczym komitetu jest jego prezydium, w którego skład wchodzi:

- 1) przewodniczący komitetu jako przewodniczący prezydium,
- 2) zastępca przewodniczącego komitetu jako zastępca przewodniczącego prezydium,
- 3) 3—5 członków prezydium, powołanych przez komitet spośród jego członków, w tym wojewódzki konserwator przyrody.

§ 4. Do zakresu działania komitetu należy:

- 1) przedstawianie wniosków w sprawach ochrony przyrody,
- 2) inicjowanie i opiniowanie:
 - a) projektów decyzji o poddaniu pod ochronę, wydawanych przez wydział rolnictwa i leśnictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej,
 - b) projektów zarządzeń tymczasowych,
 - c) projektów aktów prawnych prezydiów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych w sprawie wy-

konania przepisów o ochronie przyrody oraz projektów innych aktów prawnych mających znaczenie dla ochrony przyrody,

- d) innych spraw związanych z ochroną przyrody, w szczególności opiniowanie z punktu widzenia ochrony przyrody projektów planów zagospodarowania przestrzennego,
- 3) współdziałanie z Państwową Radą Ochrony Przyrody,
- 4) współdziałanie z instytucjami naukowymi oraz organizacjami społecznymi i zawodowymi w sprawach ochrony przyrody,
- 5) inicjowanie badań naukowych i opracowań fachowych związanych z potrzebą zaopiniowania zagadnień w zakresie ochrony przyrody.

§ 5. 1. Posiedzenia komitetu odbywają się przynajmniej 2 razy w roku. Posiedzenie zwołuje przewodniczący lub jego zastępca z własnej inicjatywy lub na wniosek prezydium albo na pisemne żądanie co najmniej połowy członków komitetu.

2. W posiedzeniach komitetu, na zaproszenie przewodniczącego komitetu lub jego zastępcy, mogą brać udział z głosem doradczym dyrektorzy parków narodowych, oraz przedstawiciele zainteresowanych urzędów, instytucji, organizacji politycznych, społecznych i zawodowych.

3. Uchwały komitetu zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy członków komitetu, w tym przewodniczącego lub jego zastępcy.

4. W głosowaniu mogą brać udział tylko członkowie komitetu.

§ 6. Do zakresu działania prezydium komitetu należy:

- 1) wstępne rozpatrywanie spraw podlegających opiniowaniu przez komitet w celu ustalenia sposobu ich załatwienia,
- 2) merytoryczne rozpatrywanie spraw w zakresie upoważnienia udzielonego przez komitet i wyrażanie w takich sprawach opinii w imieniu komitetu,
- 3) inicjatywa w zakresie opiniowania spraw dotyczących ochrony przyrody,
- 4) utrzymywanie stałej łączności komitetu z Państwową Radą Ochrony Przyrody przez udział przedstawiciela prezydium w jej posiedzeniach, informowanie o pracach komitetu oraz składanie rocznego sprawozdania z działalności komitetu,
- 5) wykonywanie uchwał komitetu,
- 6) wykonywanie innych czynności zleconych przez komitet.

§ 7. 1. Posiedzenie prezydium zwołuje przewodniczący komitetu lub jego zastępca w miarę potrzeby.

2. Uchwały prezydium zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej 3 członków prezydium,